

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az

által képviselt **Habostorta E-Commerce Group Kft.** (1094 Budapest, Tűzoltó u. 59.) a Dr. Dudás Gábor Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: dr. Dudás Gábor; 1011 Budapest, Iskola u. 38-42. A. ép. I/6.) által képviselt **Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság** (1125 Budapest, Szilágyi Erzsébet fasor 22/C.) alperes ellen, adatvédelmi ügyben hozott - NAIH-798-40/2013/H. - közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, mely perbe a felperes pernyertessége érdekében

által képviselt **Sanoma Media Budapest Zrt.** (1037 Budapest, Montevideo u. 9.) beavatkozott, meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt 30.000,- (Harmincezer) Ft kereseti illeték összegét az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására a Magyar Állam javára fizessen meg.

Kötelezi a bíróság a felperest és a felperesi beavatkozót, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alperes részére fejenként 40.000,- (Negyvenezer) forint perköltséget, mely összeg az áfa összegét is tartalmazza.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS

Az alperes az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (A továbbiakban: Infotv.) 60. § (1) és (4) bekezdése alapján 2013. április 22. napján a NAIH-798/2013/H. számú végzésével hivatalból adatvédelmi hatósági eljárást indított a felperes adatkezelésével kapcsolatban. Az alperes próbaregisztrációk során megállapította, hogy a felperes által üzemeltetett www.nolrandi.hu és a honlapon elérhető Általános Szerződési Feltételek (a továbbiakban: ÁSZF) 1.10. pontjában felsorolt weboldalakon, honlaponként mintegy 500 olyan adatlap található, melyeknél a regisztrált felhasználók életkora 16 év alatti. Az eljárás során többszöri tényállás tisztázása körében az adatkezelés vonatkozásában előírt nyilatkozattételre történő felhívást követően hozta meg az alperes a 2013. november 7. napján kelt, NAIH-798-40/2013/H. számú határozatát, melyben a felperest jogellenes adatkezelés miatt 1.500.000,- Ft adatvédelmi

bírság megfizetésére kötelezte. Az alperes a határozatában elrendelte továbbá, hogy a www.nolrandi.hu, a www.randivonal.hu, a www.randizzon.hu, a www.origorandi.hu, a www.rtrandi.hu, a www.titkosrandi.hu, a www.estrandi.hu, a www.blikkrandi.hu, a www.viprandi.hu, a www.storyrandi.hu és a www.randizol.hu oldalakon elérhető ÁSZF-ekben a tényleges állapotoknak megfelelően jelöljék meg az adatkezelőket, valamint az adatkezelők döntési jogköreit az adatkezelés folyamatában, részletezve az ÁSZF-ek 14.5. pontjában a személyes adatok Partner részére való átadásának eseteit. Az alperes kötelezte továbbá a felperes, hogy a megjelölt honlapok esetében az elektronikus hirdetések küldéséhez való hozzájárulás beszerzésére vonatkozó gyakorlatát alakítsa át a jogszabályoknak megfelelően, azt mint adatkezelési célt egyértelműen jelölje meg az ÁSZF-ekben, valamint adatvédelmi szabályzatban, amennyiben pedig a jövőben nem kíván ilyen tevékenységet végezni, a szabályzatokból az erre vonatkozó rendelkezéseket távolítsa el. Az alperes kötelezte továbbá a felperest, hogy szüntesse meg az ÁSZF-ek 2.3. pontjában rögzített, az általa üzemeltetett társkereső oldalakra történő regisztrációval más, általa üzemeltetett, nem társkeresési célú honlapok adatbázisaiba történő automatikus regisztrálásra vonatkozó gyakorlatát, valamint alakítsa át a „Regisztrációs szabályzat” elnevezésű szabályzatát a jogszabályoknak megfelelően a felhasználók személyes adatai kezelésének szabályait tartalmazó jogszabálynak és jogorvoslati lehetőségeik pontos megjelölése tekintetében.

Az alperes a határozatában az Infotv. 6. § (3) bekezdésére, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 12/A. § (2) bekezdésére hivatkozással kifejtette, hogy a 14 és 16 év közötti kiskorúak esetében szükséges a személyes adatok kezeléséhez adott hozzájárulás érvényességéhez a törvényes képviselő beleegyezése vagy utólagos jóváhagyása. Az alperes megállapította, hogy a felperes nem adta megfelelő jogszabályi indokát annak, hogy miért regisztrálhattak társkeresésre irányuló szolgáltatásra 16. életévüket be nem töltött kiskorúak törvényes képviselőik beleegyezése, vagy utólagos hozzájárulása nélkül, továbbá felhívás ellenére nem igazolta, hogy a hozzájárulásokat korábban beszerezte volna. Az alperes megállapította, hogy a felperes gyakorlata sérti az Infotv. 4. § (1) bekezdésében előírt tisztességes adatkezelés követelményét, valamint nem tett eleget az Infotv. 6. § (3) bekezdésében foglaltaknak. Az elektronikus hirdetésküldés kapcsán az alperes határozatában azt rögzítette, hogy a felperes által üzemeltetett oldalakon egy szinte átláthatatlan hírlevélküldési metódus működik, hiszen bizonyos hírlevelek az Adatvédelmi szabályzat által deklaráltan a regisztrációval automatikusan, egyes hírlevelek a regisztráció során a „checkbox” kipipálásával, míg más hírlevelek külön „checkbox” bejelölésével kerülnek kiküldésre. Az alperes álláspontja szerint a regisztráció során két külön adatkezelés határolható el. Egyrészt a regisztrációhoz kapcsolódóan kezelheti a szolgáltató az adatokat kizárólag a szolgáltatással összefüggésben, másrészt ettől eltérő adatkezelést jelent az elektronikus hirdetésküldés keretében történő adatkezelés, melyekhez a hozzájárulás lehetőségét külön-külön kell biztosítani.

Az alperes megállapította, hogy a felperes tulajdonában lévő oldalakon elérhető szabályzatok szövege és az alkalmazott gyakorlat esetében az adatkezelés jogszerűségéhez hiányzik az érintett által megadott hozzájárulás több törvényi követelménye, így a megfelelő tájékoztatás, a kifejezett és határozott hozzájárulás lehetősége, valamint az egyértelműség és félreérthetlenség követelménye sem teljesül. A felperes továbbá azzal, hogy a próbaregisztrálás során létrehozott felhasználói profil törlését követően is elektronikus hirdetések küldött a profilhoz tartozó e-mail címre, azaz

nem törölte megfelelően a jogellenesen kezelt adatokat, megsértette az Infotv. 3. § 13. pontját, valamint 17. § (2) bekezdés a) és d) pontjait. Az alperes azt is megállapította, hogy az ÁSZF-ek 2.3. pontjában rögzített azon rendelkezés, mely szerint a felhasználók tudomásul veszik, hogy a regisztrációjukkal a felperes által működtetett valamennyi szolgáltatáshoz, illetve honlaphoz tartozó adatbázisba is regisztrálásra kerülnek, szintén nem felel meg a jogszabályi követelményeknek, azaz nem érvényesülnek sem az önkéntesség, sem a határozott/kifejezett hozzájárulás kritériumai, sem a megfelelő tájékoztatás követelménye. Az alperes rögzítette azt is, hogy e körben a felperes úgy nyilatkozott, hogy csupán regisztrációkat hoztak létre, ugyanakkor az alperesi megállapítás szerint hírlevél-feliratkozás is történt, hiszen a regisztráció során használt e-mail postafiókba rendszeresen érkeztek hírlevelek a www.brands.hu oldalról.

Az alperes megállapította továbbá, hogy a társkereső oldalakra való regisztráció során kezelt személyes adatok tekintetében kettős adatkezelés valósul meg a felperes és az egyes Parterek között, mert az adatkezelés alapvető célját a felperes és a Partnerek közösen határozták meg. A vizsgált jogviszonyban minden más adatkezelési döntési jogkört a felperes gyakorol. A felperes e körben pedig nem tesz eleget az Infotv. 20. § (2) bekezdésében foglaltaknak, ugyanis a felhasználók nem kapnak tájékoztatást az adatkezelő személyéről, hiszen csak a www.rtlrandi.hu, a www.titkosrandi.hu és a www.randizol.hu oldalakon elérhető ÁSZF-ekben jelölik meg adatkezelőként az adott Partnert, az ÁSZF pedig meglehetősen homályosan fogalmaz a tekintetben, hogy milyen esetekben kerül sor a személyes adatok Partner részére való átadására. Az előzőeken túl az alperes megállapította, hogy a felperes a szabályzataiban tévesen tájékoztatta a felhasználókat az adatkezeléssel kapcsolatos jogaikról rendelkező jogszabályról, továbbá a jogorvoslati lehetőségeikről, ugyanis azokban még a korábban hatályos, a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvényre (a továbbiakban: Avtv.) hivatkoztak.

Az alperes mindezen megállapítások alapján az Infotv. 61. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározottak, azaz amellett, hogy felszólította a felperest az adatkezelési gyakorlatának jogszabályoknak megfelelő átalakítására, bírság kiszabását is indokoltan tartotta. A bírság kiszabása során súlyosbító tényezőként értékelte a jogsértéssel érintettek körének nagyságát, a nagyszámú kiskorú felhasználó érintettségét, a jogsértés súlyát, valamint a jogsértő állapot folyamatos fennállását. Enyhítő körülményként értékelte azt, hogy a felperes rövid időn belül módosította a gyakorlatát a 16 éven aluli kiskorúak vonatkozásában, valamint törölte a 16 éven aluli felhasználókat. Módosította továbbá az ÁSZF-eket, aktualizálta az Adatvédelmi Szabályzatát, és azokat hozzáférhetővé tette a honlapon, valamint megszüntette az első regisztrációs oldal első „checkbox”-át, eltávolítva a második regisztrációs oldal hírlevél feliratkozási lehetőségeit is.

A határozat ellen a felperes keresetet nyújtott be, melyben annak hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését, valamint perköltségben marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy egyetlen jogszabály sem tiltja a 16 éven aluli felhasználók regisztrálását. Ebben a körben nincs különbség a különböző közösségi oldalak és a társkereső oldalak között. Álláspontja szerint a szülői hozzájárulás megkövetelése a gyakorlatban képtelenség, a megadott életkor pedig ellenőrizhetetlen. Mindezek alapján nem ért azzal egyet, hogy bármilyen módon közreműködött volna a gyermekek párkapcsolat/szexuális kapcsolat céljából történő elérhetőségéhez. Arra is hivatkozott, hogy a hírlevelekről minden esetben le lehetett iratkozni, a „checkbox”-okat vissza lehetett

pipálni, azaz a felhasználó meg tudta akadályozni a kéretlen hírlevelek érkezését. Arra is hivatkozott, hogy az Infotv. 61. §-a alapján az alperesnek nincs hatásköre arra, hogy a szabályzatok átalakítására kötelezze. Álláspontja szerint az alperes megsértette az Infotv. 61. § (4) bekezdését is, hiszen a jogszabály a mérlegelés szempontjait csak példálózva határozza meg, ugyanakkor a bírság kiszabása során az eset valamennyi körülményét értékelni kell. E körben arra hivatkozott, hogy az alperes nem értékelte azt, hogy bírság kiszabására vele szemben még nem került sor, nem értékelte továbbá, hogy a megállapított jogsértések pusztán formai hiányosságok voltak, hiszen a hírlevélről le lehetett iratkozni, továbbá az alperes is megállapította, hogy az adatkezelési cél meghatározásán túlmenően minden adatkezelési jogkört a felperes gyakorolt, ezzel pedig a felhasználók is tisztában voltak. A vonatkozó ÁSZF-ek pedig minden esetben tartalmazták a felhasználók adattovábbításhoz történő hozzájárulását. Álláspontja szerint az alperes azt sem értékelte, hogy a nem társkereső oldalakhoz történő automatikus felvétel csak nagyon rövid időre korlátozódott.

Sérelmezte továbbá, hogy az alperes súlyosbító tényezőként értékelte a kiskorú felhasználók számát. Álláspontja szerint azonban a 2.000.000 regisztrált felhasználóhoz képest az 500 fő kiskorú nem tekinthető nagyszámúnak különös figyelemmel arra, hogy senki nem tudja megmondani, hogy közülük ki volt valójában 16 éven aluli. Végezetül arra hivatkozott, hogy az alperes honlapján elérhető határozatokból kitűnik, hogy a más eljárás alá vontakkal szemben kiszabott bírságösszegek nem haladják meg az 500.000,- Ft-ot, ezért a felperessel szemben sem indokolt a maximálisan kiszabható bírságösszeg 15 %-ában megállapított bírság, amely a társaság működését ellehetetleníti.

A bíróság a 4. sorszámú végzésével megengedte, hogy a Sanoma Média Budapest Zrt. a felperes pernyertessége érdekében a perbe beavatkozzon.

A beavatkozó a határozat hatályon kívül helyezését kérte. Előadta, hogy a hatóság tévesen minősítette az Infotv. 3. § 9. pontja szerinti adatkezelőnek, ugyanis nem biztosít tárhelyet a felperes részére, nem futtatja a szolgáltatást, nem érintkezik személyes adatokkal. A társkereső szolgáltatást igénybe vevő felhasználók szerződést kizárólag a felperessel kötnek, vele semmilyen kapcsolatba nem kerülnek. Arra is hivatkozott, hogy nem volt, és jelenleg sem célja a társkereső szolgáltatás nyújtása, azaz a Storyrandi működéséhez kapcsolódóan nincs adatkezelési célja.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását, és a felperes perköltségben marasztalását kérte, fenntartva a határozatában foglaltakat.

A felperes a perben tartott első tárgyaláson a keresetének a határozat kötelezésének érintő részét azzal egészítette ki, hogy álláspontja szerint a szerződéses partnerek nem minősülnek adatkezelőnek.

A bíróság megállapította, hogy felperes keresete az alábbiak szerint nem alapos.

A bíróság a keresettel támadott határozatot a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 324. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján vizsgálta felül. A bíróság az alperesi határozat jogszerűségét a Pp. 215. §-a alapján a kereseti kérelem és ellenkérelem korlátaira figyelemmel a következők szerint vonta értékelésébe.

Az Infotv. 3. § 9. pont adatkezelő: az a természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, aki vagy amely önállóan vagy másokkal együtt az adatok kezelésének célját meghatározza, az adatkezelésre (beleértve a felhasznált eszközt) vonatkozó döntéseket meghozza és végrehajtja, vagy az adatfeldolgozóval végrehajtatja.

4. § (1) Személyes adat kizárólag meghatározott célból, jog gyakorlása és kötelezettség teljesítése érdekében kezelhető. Az adatkezelésnek minden szakaszában meg kell felelnie az adatkezelés céljának, az adatok felvételének és kezelésének tisztességesnek és törvényesnek kell lennie.

6. § (3) A 16. életévét betöltött kiskorú érintett hozzájárulását tartalmazó jognyilatkozatának érvényességéhez törvényes képviselőjének beleegyezése vagy utólagos jóváhagyása nem szükséges.

17. § (2) A személyes adatot törölni kell, ha

- a) kezelése jogellenes;
- d) az adatkezelés célja megszűnt, vagy az adatok tárolásának törvényben meghatározott határideje lejárt;

20. § (2) Az érintettet az adatkezelés megkezdése előtt egyértelműen és részletesen tájékoztatni kell az adatai kezelésével kapcsolatos minden tényről, így különösen az adatkezelés céljáról és jogalapjáról, az adatkezelésre és az adatfeldolgozásra jogosult személyéről, az adatkezelés időtartamáról, arról, ha az érintett személyes adatait az adatkezelő a 6. § (5) bekezdése alapján kezeli, illetve arról, hogy kik ismerhetik meg az adatokat. A tájékoztatásnak ki kell terjednie az érintett adatkezeléssel kapcsolatos jogaira és jogorvoslati lehetőségeire is.

61. § (1) Az adatvédelmi hatósági eljárásban hozott határozatában a Hatóság

- c) megtilthatja a személyes adatok jogellenes kezelését vagy feldolgozását,
 - f) bírságot szabhat ki.
- (3) Az (1) bekezdés f) pontja szerint kiszabott bírság mértéke százezertől tízmillió forintig terjedhet.
- (4) A Hatóság annak eldöntésében, hogy indokolt-e a bírság kiszabása, illetve a bírság mértékének megállapításában az eset összes körülményeit - így különösen a jogsértéssel érintettek körének nagyságát, a jogsértés súlyát és a jogsértés ismétlődő jellegét - veszi figyelembe.

A Ptk. 12/A. § (1) Korlátozottan cselekvőképes az a kiskorú, aki a tizennegyedik életévét már betöltötte és nem cselekvőképtelen.

(2) A korlátozottan cselekvőképes kiskorú nyilatkozatának érvényességéhez - ha jogszabály kivételt nem tesz - törvényes képviselőjének beleegyezése vagy utólagos jóváhagyása szükséges. Ha a korlátozottan cselekvőképes kiskorú cselekvőképessé válik, maga dönt a függő jognyilatkozatainak érvényességéről.

A bíróság mindenekelőtt a felperes által a bírság kiszabása körében előadottakat vizsgálta. A bíróság megállapította, hogy mind a Ptk. 12/A. § (2) bekezdése, mind az Infotv. 6. § (3) bekezdése alapján, a 16. életévüket be nem töltött kiskorúak esetében a személyes adatok kezeléséhez adott hozzájárulás érvényességéhez a törvényes

képviselő beleegyezése, vagy utólagos jóváhagyása szükséges. A felperes adatkezelése ennek a feltételnek általa sem vitatottan nem felelt meg. E körben irreleváns az a felperesi hivatkozás, mely szerint a nyilatkozat beszerzése a gyakorlatban képtelenség, továbbá a valós életkor is ellenőrizhetetlen. A bíróság megjegyzi, hogy az eljárás során a felperes ezen kötelezettségének eleget tett, ugyanis az alperes a próbaregisztrációja során megkapta a törvényes képviselői jóváhagyáshoz szükséges „Szülői hozzájárulási nyilatkozat” elnevezésű dokumentumot, amely figyelemmel arra, hogy kitöltve és a törvényes képviselő által aláírva nem került a felperes részére visszaküldve, az adatlap törléséről értesítő levél érkezett az alpereshez. Mindez tehát azt támasztja alá, hogy létezik elfogadott és alkalmazható megoldás a fentiekben kifejtett törvényi rendelkezésnek megfelelő adatkezelés megvalósítására. Az a felperesi hivatkozás pedig, hogy egyes regisztráltak esetlegesen nem a valós életkorukat adják meg a regisztrációjuk során, nyilvánvalóan nem eshet a felperes terhére, ilyet egyébként az alperes sem állított, az azért való felelősség kívül esik a közigazgatási eljárás keretein.

A bíróság a felperes által a bírság kiszabása körében előadottakat is vizsgálta, és megállapította, hogy nem megalapozottan hivatkozott a felperes a bírság kiszabása körében irányadó mérlegelési szempontok nem megfelelő értékelésére. A bíróság mindenekelőtt hangsúlyozza, hogy a Pp. 339/B. §-a alapján, a mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.

A bíróság rögzíti, hogy az alkalmazandó jogszabályhely a „különösen” szó használatával három - érintettek körének nagysága, jogsértés súlya és ismétlődő jellege - mérlegelendő szempontot határoz meg, mely szempontokat az alperes a bírság kiszabása körében figyelembe is vett. Nem megalapozott az a felperesi hivatkozás, hogy az alperes nem értékelte, hogy bírság kiszabására nem került még sor a felperessel szemben, ugyanis a jogszabály által meghatározott „jogsértés ismétlődő jellegének” értékelését egyértelműen a súlyosító körülmények között lehetett volna figyelembe venni, erre pedig nem került sor az első alkalommal kiszabott bírság okán. A bíróság arra is rámutat, hogy az érintett kiskorúak számát az alperesnek nem a regisztráltak számához kell viszonyítania, az erre vonatkozó felperesi hivatkozás téves. Az alperesnek a jogsértéssel érintettek körének nagyságát kell értékelnie, amely értékelés okszerűsége a határozatból kitűnik, ugyanis a mintegy 500 regisztrált kiskorú nem tekinthető elhanyagolható számnak.

A jogsértések súlyának értékelése körében a felperes szintén nem megalapozottan hivatkozott arra, hogy azok csak formális jogsértések voltak. A jogsértést az alperes a felperes állításával ellentétben nem abban állapította meg, hogy a hírlevélről nem lehetett leiratkozni, hanem abban, hogy már a feliratkozás is jogszerűtlen volt, mert az nem felelt meg a tájékoztatásra, a kifejezett és határozott hozzájárulásra, valamint az egyértelműsége és félreérthetlensége vonatkozó követelményeknek.

Az alperes mindezekén túl az enyhítő körülményeket kimerítően értékelte, és figyelembe vette, hogy a felperes rövid időn belül módosította a gyakorlatát a 16 éven aluli kiskorúak vonatkozásában, törölte a 16 éven aluli felhasználókat, módosította továbbá az ÁSZF-eket, aktualizálta az Adatvédelmi Szabályzatát, és azokat hozzáférhetővé tette a honlapon, valamint megszüntette az első regisztrációs oldal első „checkbox”-át, eltávolítva

a második regisztrációs oldal hírlevél feliratkozási lehetőségeit is. A más eljárásokban kiszabott bírságok mértékére a felperes szintén nem hivatkozhat alappal, azok a jelen egyedi ügyben nem bírnak relevanciával.

Összességében a bíróság megállapította, hogy a bírságot az alperes a kiszabható bírságösszeg 15 %-ában állapította meg, amely az egyedi ügyben kiszabható bírságmaximumhoz képest figyelmeztető mértékű, a mérlegelés szempontjai a határozatból megállapíthatók, a felperes pedig nem hozott fel olyan, a jogszabály által kötelezően megjelölt és az eset összes körülményei között figyelembe vehető szempontot, amelyet az alperes nem értékelt.

Az alperesi határozat kötelezést tartalmazó részével kapcsolatban a felperes elsődlegesen arra hivatkozott, hogy az Infotv. 61. §-a alapján az alperesnek a határozatban rögzített kötelezés kiadására hatásköre nincsen. A bíróság a felperesi érveléssel szemben osztotta az alperes azon álláspontját, hogy az Infotv. 61. § (1) bekezdésében foglalt jogellenes adatkezelési tevékenység megtiltására vonatkozó lehetőség azt is magában foglalja, hogy az alperes a jogszerű magatartás helyreállítása érdekében meghatározott cselekmények elvégzésére hívja fel az adatkezelőt.

Végezetül a bíróság azt vizsgálta, hogy megalapozottan kötelezte-e az alperes a felperest arra, hogy az ÁSZF-ben adatkezelőként a felperesi beavatkozót is tüntesse fel. A bíróság rögzíti, hogy az Infotv. fent idézett rendelkezése szerint adatkezelőnek minősül az a természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, aki vagy amely önállóan vagy másokkal együtt az adatok kezelésének célját meghatározza, az adatkezelésre (beleértve a felhasznált eszközt) vonatkozó döntéseket meghozza és végrehajtja, vagy az adatfeldolgozóval végrehajtatja. A felek között nem volt vitatott, hogy a felperesi beavatkozó az adatkezelés céljának meghatározásán túl más adatkezelési jogkört nem gyakorol. Az sem képezte továbbá vita tárgyát, hogy az adatkezelés céljának meghatározása adatkezelői minőségre utal (Adatvédelmi munkacsoport 1/2010. számú véleménye).

A felek között vita tárgyát kizárólag az képezte, hogy az adatkezelési cél meghatározásában a felperesi beavatkozó részt vett-e. A bíróság a felperes és a felperesi beavatkozó Együttműködési megállapodásának „Szerződés tárgya” 2.1. és 2.3. pontja alapján megállapította, hogy a szerződő felek együttműködést kötöttek annak érdekében, hogy létrejöjjön a StoryOnline társkereső szolgáltatás a www.storyrandi.hu URL cím alatt, a weboldal bevételeiből mindkét fél részesedik. Mindebből következően a bíróság osztotta az alperes azon álláspontját, hogy a társkereső szolgáltatás létrehozásával az adatkezelés céljának meghatározása, azaz a társkereső szolgáltatás nyújtása a felperes és a felperesi beavatkozó részéről együttesen történt. A bíróság hangsúlyozza, hogy az adatokhoz való hozzáférés nem elengedhetetlen feltétele az adatkezelői minőség megállapításának. Önmagában tehát az a felperesi beavatkozó hivatkozás, mely szerint az adatokhoz nem fér hozzá, tárhelyet nem üzemeltet, nem zárja ki az adatkezelői minőséget. Jelen perben az adatkezelés céljának meghatározása bírt relevanciával, amely cél együttes meghatározása a felek között létrejött megállapodás alapján, a társkereső weboldal létrehozásával megvalósult, azaz az adatkezelői minőség a cél meghatározása tekintetében megállapítható.

A fentiek alapján a bíróság a felperes keresetét nem találta megalapozottnak, ezért azt a

Pp. 339. §-a alapján elutasította.

A bíróság a felperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 43. § (3) bekezdése, és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte az Itv. 62. § (1) bekezdés h) pontja alapján feljegyzett kereseti illeték megfizetésére.

A felperes pervesztes lett, így az alperes perköltségének megfizetésére a bíróság a felperest és a felperesi beavatkozót a Pp. 78. § (1) bekezdése és 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte, melynek mértékét a bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a alapján – figyelemmel arra, hogy egy tárgyalás tartására került sor, továbbá figyelemmel a beadványok számára, az alperes által elvégzett jogi munkára, az ügy bonyolultságára, valamint arra, hogy az alperesi képviselő áfa körbe tartozik – állapította meg.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 340. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2014. év március hó 20. napján

Ukaszó pi
A kiadmány hiteléül:

dr. Kopinja Mária s.k.
bíró